

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๗/๒๕๕๖

ศาลแขวงพระนครเหนือ
ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่โจทก์เป็นหน่วยงานทางปกครอง ฟ้องให้จำเลยทั้งสอง ซึ่งเป็นเอกชนให้รับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน และสัญญาค้ำประกัน จึงต้องพิจารณาว่าสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง เห็นว่า แม้โจทก์จะมีหน้าที่ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน แต่เมื่อพิจารณาตามสัญญากู้ยืมเงินระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๑ ก็ได้ความว่า โจทก์เป็นผู้ให้จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินเพื่อนำไปใช้ในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานของตน ตามหลักสูตรโครงการพัฒนาบุคลากรคอมพิวเตอร์ กับเงื่อนไขข้อสัญญาที่ระบุว่า การกู้ยืมผู้กู้จะต้องจัดให้มีหลักประกัน จะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่กัน หากผิดนัดหรือผิดสัญญายินยอมให้เรียกเบี้ยปรับและบอกเลิกสัญญาได้ และเมื่อเข้าไปทำงานสถานที่ใดจะต้องแจ้งให้โจทก์ทราบเท่านั้น โจทก์ผู้ให้กู้จึงมีหน้าที่เพียงส่งมอบเงินกู้ให้แก่จำเลยที่ ๑ ผู้กู้ ส่วนจำเลยที่ ๑ ก็เพียงแต่มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อสัญญาด้วยการชำระเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยตามกำหนดเวลา อันมีลักษณะเป็นสัญญากู้ยืมเงินในทางแพ่ง ไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ดังนี้ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม